

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

DRP

85 956 / 5997

oto wiadomości
i raporty stanowiące

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2013 r.

GENEralny SPECJALISTA

DRP-VIII-02101-6-36-AR/12

Do wiadomości:

Dorota Jasińska

DPIC-IV-420-8/13/12

Pan M. M. Bulejow - MPiPS

(-) M. Hirszel - Sekretarz KRM

dp lych
15.08.2013
p. Bylek

Sekretariat
Departamentu Komitetu Rady Ministrów
19-08-2013

DEPARTAMENT RYNKU PRACY
Pani Małgorzata Hirszel
Sekretarz
Komitetu Rady Ministrów
4337

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DEPARTAMENT PRAWNY

18.08.2013

KRM-110-57(3)/13
80776/13

Szymon Bm Sekretarz

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 sierpnia 2013 r., znak: KRM-110-47-13, przy którym przekazano nowy tekst zgłoszonego przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, uprzejmie zauważam, co następuje.

Realizowany przez Rząd III RP proces zmian w obowiązującym systemie prawa, określany jako proces deregulacji, ukierunkowany jest na ułatwienie dostępu do zawodów dla młodych ludzi - grupy najbardziej dotkniętej problemem bezrobocia oraz zwiększenie dostępności świadczonych usług i wzrost konkurencji. W praktyce zmiany legislacyjne realizowane są poprzez deregulację i dereglamentację. Deregulacja to redukcja ograniczeń stawianych przez prawodawcę przed osobami chcącymi wykonywać dany zawód, przy założeniu, że pozostaje on w katalogu zawodów regulowanych. Prawodawca optymalizuje regulacje, kierując się rachunkiem kosztów generowanych przez konkretne rozwiązania i korzyści wynikających z ograniczenia asymetrii informacji na rynku. Deregulacja może obejmować różne obszary ograniczeń np.: zmniejszenie kosztów finansowych nabycia uprawnień do wykonywania danego zawodu, skrócenie ścieżki uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, czy też ograniczenie kryteriów formalnych. Z kolei dereglamentacja to wyłączenie zawodu z katalogu zawodów regulowanych. Całkowita rezygnacja ustawodawcy z regulacji danego zawodu jest efektywna

DP 021-29/13

13.08.13 (MK)

w sytuacji, gdy brak jest przesłanek do dalszej interwencji państwa w danym segmencie rynku pracy.

Projektowane rozporządzenie Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych budzi zastrzeżenia co do zgodności z brzmieniem i celem ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r. poz. 829). Ustawa ta (w art. 20) poprzez nadanie m. in. nowego brzmienia art. 92, 94, 97 i 98 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674 i 675) wprowadziła deregulację tzw. zawodów rynku pracy, zasadniczo ograniczając wymogi formalne (m. in. rezygnacja z wymogu obywatelstwa, czy posiadania pełnej zdolności do czynności prawnych) w zakresie dostępu do tych zawodów oraz likwidując stopnie zawodowe (np.: pośrednik pracy – stażysta, pośrednik pracy, pośrednik pracy I i II stopnia).

Ustawodawca pozostawił ograniczone regulacje na poziomie ustawowym dotyczące tych zawodów, a tym samym nie przeprowadzono całkowitej deregulacji. Unormowanie ustawowe zawodów rynku pracy uzasadnia zatem wydanie rozporządzenia określającego wynagrodzenie dla pracowników samorządowych zatrudnionych na tych stanowiskach, jednakże bez kategoryzacji na istniejące w poprzednim stanie prawnym stopnie zawodowe.

Ponadto warto poddać pod rozagę rezygnowanie w projektowanym rozporządzeniu Rady Ministrów z określania wymogu dotyczącego długości stażu pracy, a także wykształcenia oraz umiejętności zawodowych.

2 październik

z upoważnienia
MINISTRA SKRZYDŁOWOŚCI

Wojciech Węgrzyn
PODSEKRETARZ STANU